

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 15 marca 2011 r. — Ifemy's przeciwko OHIM — Dada & Co Kids (Dada & Co. kids)(Sprawa T-50/09) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego Dada & Co. kids — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy DADA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak rzeczywistego używania wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 43 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009))

(2011/C 130/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ifemy's Holding GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat H.G. Augustinowski)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Dada & Co. Kids Srl (Prato, Włochy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 27 listopada 2008 r. (sprawa R 911/2008-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Ifemy's Holding GmbH a Dada & Co. Kids Srl.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Ifemy's Holding GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 90 z 18.4.2009.

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2011 r. — American Express Marketing & Development przeciwko OHIM (IP ZONE)

(Sprawa T-102/11)

(2011/C 130/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: American Express Marketing & Development Corp. (Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci V. Spitz, A. Gaul, T. Golda i S. Kirschstein-Freund)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 1 grudnia 2010 r. w sprawie R 1125/2010-2;
- posiłkowo, zmiana decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 1 grudnia 2010 r. w sprawie R 1125/2010-2 i orzeczenie, że odwołanie jest uzasadnione;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania odwoławczego i postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „IP ZONE” dla usług z klasy 42

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na stwierdzenie przez Izbę Odwoławczą, że znak towarowy nie wykazuje wymaganego charakteru odróżniającego i jest opisowy w odniesieniu do rozpatrywanych usług.

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2011 r. — Apollo Tyres przeciwko OHIM — Endurance Technologies (ENDURACE)

(Sprawa T-109/11)

(2011/C 130/28)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Apollo Tyres AG (Baden, Szwajcaria) (przedstawiciel: S. Szilvasi, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Endurance Technologies Pvt Ltd (Aurangabad, Indie)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie R 625/2010-1;
- obciążenie drugiej strony postępowania przed Izbą Odwoławczą kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „ENDURANCE” dla towarów i usług z klas 35 i 37 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 6419824

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: druga strona postępowania przed Izłą Odwoławczą

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny wspólnotowy znak towarowy nr 5819149 i oznaczenie w kolorze dla towarów z klasy 12

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania i częściowe uwzględnienie żądania wnoszącego sprzeciw zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 216/96 ⁽¹⁾ i w konsekwencji częściowe odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie uznała, iż istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 216/96 z dnia 5 lutego 1996 r. ustanawiające regulamin wewnętrzny izb odwoławczych Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), w brzmieniu zmienionym przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 2082/2004 z dnia 6 grudnia 2004

Skarga wniesiona w dniu 21 lutego 2011 r. — ClientEarth przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-111/11)

(2011/C 130/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ClientEarth (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat P. Kirch)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie naruszenia przez Komisję Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska („konwencji z Aarhus”);
- stwierdzenie naruszenia przez Komisję rozporządzenia nr 1367/2006 ⁽¹⁾;
- stwierdzenie naruszenia przez Komisję rozporządzenia nr 1049/2001 ⁽²⁾;
- stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji odmownej, w rozumieniu art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001,

ponieważ w wymaganym terminie Komisja nie odpowiedziała na wniosek potwierdzający skarżącą i tym samym odmówiła udostępnienia żądanych dokumentów, oraz

- obciążenie Komisji kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez interwenientów.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu swojej skargi skarżąca podnosi siedem zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia przez zaskarżoną decyzję art. 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1049/2001, ponieważ w wymaganym terminie Komisja nie odpowiedziała na wniosek potwierdzający skarżącą, bez podania szczegółowych powodów takiego postępowania.
- 2) Zarzut drugi dotyczy naruszenia przez zaskarżoną decyzję art. 4 ust. 1, 2 i 4 konwencji z Aarhus, ponieważ Komisja nie udzieliła skarżącej dostępu do żądanych badań kontroli zgodności i planów działań wdrożeniowych, bez podania szczegółowych powodów takiego postępowania. Zaskarżona decyzja narusza również art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 1367/2006, ponieważ Komisja nie przyjęła wykładni zawężającej wyjątków przewidzianych w art. 4 rozporządzenia nr 1049/2001.
- 3) Zarzut trzeci dotyczy naruszenia przez zaskarżoną decyzję art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 1367/2006, ponieważ Komisja nie rozpowszechniła żądanych informacji w swoich rejestrach.
- 4) Zarzut czwarty dotyczy naruszenia przez zaskarżoną decyzję art. 7 rozporządzenia nr 1367/2006, ponieważ Komisja nie poinformowała skarżącą, do której Dyrekcji Generalnej należy zwrócić się w celu uzyskania dostępu do dokumentów dotyczących dyrektyw 1998/81/WE ⁽³⁾ i 2001/18/WE ⁽⁴⁾, ani nie przekazała jej wniosku właściwej Dyrekcji Generalnej.
- 5) Zarzut piąty dotyczy naruszenia przez zaskarżoną decyzję art. 4 ust. 2 tiret trzeci rozporządzenia nr 1049/2001, ponieważ Komisja nie udzieliła skarżącej dostępu do żądanych badań kontroli zgodności i planów działań wdrożeniowych. Zdaniem skarżącej ujawnienie tych dokumentów nie zagrażało ochronie celu kontroli przewidzianej w art. 4 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia ani nie uniemożliwiało prawidłowego przebiegu ewentualnych postępowań w sprawach o uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego prowadzonych na podstawie art. 258 TFUE. Skarżąca wskazuje ponadto, że zaskarżona decyzja narusza art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2009, ponieważ Komisja nie udzieliła częściowego dostępu do żądanych dokumentów.
- 6) Zarzut szósty dotyczy naruszenia przez zaskarżoną decyzję art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1049/2001. Zdaniem skarżącej ujawnienie żądanych dokumentów nie stanowiło poważnego zagrożenia dla procesu decyzyjnego Komisji.